275222 ـ اگر خودارضایی کند و جلوی خروج منی را بگیرد و سپس منی همراه با ادرار خارج شود آیا روزه‌اش باطل شده است؟

سوال

هنگام روزه خودارضایی کردم و نزدیک انزال آلت خود را محکم گرفتم و چیزی از من خارج نشد ولی هنگام ادرار مایعی لزج خارج شد. آیا روزه‌ام باطل شده است؟

خلاصه‌ی پاسخ

اگر هنگام استمنا منی به سبب محکم گرفتن آلت خارج نشود سپس بعدا همراه ادرار یا بدون ادرار خارج شود روزه‌اش باطل شده و باید قضایش کند.

پاسخ مفصل

الحمدلله.

اولا:

استمنا یا «عادت پنهان» یا خودارضایی بنابر ادلهٔ قرآن و سنت حرام است و برای مردم و زن انجامش جایز نیست و پسر و دختر جوان باید از روزه و دعا برای ترک این عادت یاری بجویند و کسی که توانایی ازدواج دارد باید ازدواج کند؛ زیرا ازدواج دژی است محکم و اگر نتوانست، به روزه پناه ببرد زیرا روزه حمایت و امانی از فَوَران شهوت است زیرا مجاری نفوذ شیطان را تنگ می‌سازد و قدرت شهوت را در بدن ضعیف می‌سازد.

در «الدر المحتار وحاشية ابن عابدين» (۴/ ۲۷) آمده است: «استمنا حرام است و تعزیر دارد».

امام شافعی ـ رحمه الله ـ در «الأم» (۵/ ۱۰۲) می‌گوید: «استمنا حلال نیست».

امام نووی ـ رحمه الله ـ در «المجموع» (۱۶/ ۴۲۱) می‌گوید: «استمنا حرام است و منظور از استمنا اخراج آب جهنده (منی) از خود به واسطهٔ دست است، و این سخن اکثر علماست».

مرداوی در «الإنصاف» شبیه همین را گفته است. نگا: (۱۰/ ۲۵۲).

ابن ضویان در «منار السبیل» (۲/ ۳۸۳) می‌گوید: «استمنا با دست بر مردان و زنان حرام است، به دلیل این سخن حق تعالی که:

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ [مؤمنون: ۵]

(و آنان که از شرمگاه‌هایشان محافظت می‌کنند).

سپس به ذکر ادله می‌پردازد.

پاسخ سؤال شمارهٔ (329) را ببینید.

ثانیا:

استمنا اگر باعث انزال منی شود روزه را باطل می‌شود اما اگر به انزال نینجامد روزه را باطل نمی‌کند.

ابن عابدین در «رد المحتار» (۲/ ۳۹۹) می‌گوید: «همچنین استمنا با دست، یعنی: در اینکه باطل نمی‌کند، اما این در صورتی است که انزال صورت نگیرد، اما اگر انزال صورت گیرد باید قضایش را به جای آورد».

و در «الموسوعة الفقهية الكويتية» (۴/ ۱۰۰) آمده است:

«استمنا با دست نزد مالکیان و شافعیان و حنبلیان روزه را باطل می‌کند و عموم حنفیان نیز بر این‌اند».

ثالثا:

مرد اگر احساس کند که منی جابجا شده و سپس آلتش را محکم گرفت و چیزی از او خارج نشد دو حالت دارد:

اول: اینکه منی حبس شود و حتی بعدا خارج نشود. اینجا بنابر قول جمهور غسل ندارد و روزه‌اش باطل نشده است.

دوم: اینکه بعد از رها کردن آلت یا بعدا منی خارج شود که این غسل را واجب و روزه را باطل می‌کند.

ابن قدامه ـ رحمه الله ـ می‌گوید:

«پس اگر هنگام شهوت (اوج لذت) احساس کرد منی جابجا شده و آلتش را محکم گرفت و منی خارج نشد، بنابر ظاهر قول خرقی غسل لازم نیست و همچنین بنابر یکی از دو روایت نزد احمد و قول بیشتر فقیهان...»

سپس در تقریر این قول و رد بر مخالفان می‌گوید:

«و دلیل ما این است که پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ غسل را به دیدن جهش منی منوط دانسته است و فرموده است: «اگر آب دید» و «هرگاه آب با جهش بیرون آمد غسل کن» بنابراین حکم بدون آن اثبات نمی‌شود...».

سپس می‌گوید:

«بر این اساس اگر منی بعدا بیرون آمد لازم است که غسل کند، فرقی نمی‌کند که پیش از خروج غسل کرده باشد یا نکرده باشد، زیرا این منی به سبب شهوت بیرون آمده بنابراین غسل را واجب می‌سازد، چنان‌که اگر هنگام انتقال بیرون آمده بود [غسل را واجب می‌کرد].

احمد ـ رحمه الله ـ دربارۀ مردی که جماع می‌کند و منی از او خارج نمی‌شود سپس غسل می‌کند و بعد از غسل منی بیرون می‌آید گفته است: بر او غسل لازم است. و دربارۀ مردی از او پرسیده شد که خوابِ جماع دیده و بیدار می‌شود و چیزی نمی‌بیند اما همین‌که راه می‌رود منی از او خارج می‌شود. ایشان پاسخ داد: غسل می‌کند» (المغنی: ۱/ ۱۲۸ـ۱۲۹).

خلاصه آن‌که:

اگر هنگام استمنا منی به سبب محکم گرفتن آلت خارج نشود سپس بعدا همراه ادرار یا بدون ادرار خارج شود روزه‌اش باطل شده و باید قضایش کند.

والله اعلم